

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Gevestigd te 's-Gravenhage Kon goedgek. 22 febr.1958

ODV-GROEP HILVERSUM

Secret.: Heuvellaan 11, Hilversum. Tel.: 02150-10481.

Hilversum, 6 mei 1968

Opm.: Een x in de kantlijn duidt op een vraag,
een - op een antwoord.

Goeden avond, Vrienden!

Allereerst natuurlijk: Uweet het allemaal wel, hoop ik, we zijn niet alwetend, we zijn niet onfeilbaar. Er is op gesteld wanneer u zelf na wilt denken over alles dat er wordt gezegd. En dan het tweede punt, n.l. het onderwerp van heden avond is

VRIJHEID EN MAATSCHAPPIJ EN DE MENS VAN HEDEN.

De mens van heden, een wezen dat zoekt naar uitdrukking van zijn eigen persoonlijkheid en gelijktijdig vastloopt in zijn onvermogen om zich persoonlijk uit te drukken. De mens van heden is een wezen dat enerzijds een zo groot mogelijke zekerheid zoekt en anderzijds verlangt naar het avontuur. De mens van heden is een mens die een klein beetje in moeilijkheden is, want wanneer ik die mens zie vanuit zijn eigen wereld, zijn eigen maatschappij dan blijkt mij dat deze mens geen onderscheid kan maken tussen de werkelijkheid en de illusie.

Men denkt b.v. dat men een dictatuur vestigt om een revolutie te consolideren. In feite is het omgekeerd. Men maakt een revolutie om een dictatuur te consolideren. Men denkt dat de macht wordt gezocht om daarmee de belangen van de gemeenschap te dienen. De meeste mensen zijn er van overtuigd dat dat waar is. Maar in feite zoekt degene, die macht zoekt, de macht om de macht zelf. Zodra hij die macht bereikt heeft, kan hij ze niet meer afstaan. Dan is hij bereid alle idealen die hem voor ogen stonden desnoods te perverseren alleen om aan de macht te kunnen blijven. Daarvan zijn voorbeelden genoeg, ik hoef daar verder niet op in te gaan.

Nu zult u begrijpen dat een hele structuur, een menselijke structuur gebaseerd moet zijn enerzijds op de materiële verhoudingen, anderzijds op een geestelijke achtergrond.

Een mens die geestelijk geen rust kan vinden zal het materieel nooit goed gaan, al heeft hij het nog zo goed. Een mens die geeste-

lijk een zeker evenwicht bereikt, die zal het misschien in de ogen van anderen niet zo goed gaan, maar hij heeft plotseling de mogelijkheid gevonden om te leven met de middelen waarover hij beschikt. Daarmede vindt hij vrede, hij vindt geluk, hij vindt de mogelijkheid om zichzelf te zijn in de maatschappij. Het feit dat zo weinig mensen van heden zichzelf kunnen zijn in de maatschappij, maakt ons wel duidelijk dat er het een of ander niet in orde is.

Het een of ander, want iedereen heeft zijn eigen lievelingsleuzen. De een zegt dat de jeugd te veel verwend wordt, de andere zegt dat de ouderen te hebzuchtig zijn. De progressieven zeggen dat er niet genoeg geregeld wordt en de minder progressieven zeggen dat er te veel geregeld wordt en ieder heeft er zo zijn eigen dooddoener.

De praktijk wijst uit dat in deze maatschappij langzaam maar zeker de leuze de plaats in gaat nemen van de werkelijkheid. Nu is dat helemaal niets bijzonders.

Er is een zekere Peter de Heremiet geweest die het Heilige graf in Jerusaleem wilde gaan veroveren en die dat deed door een aantal strijdkreten aan te heffen. Hij beweerde daarmede dat voor het graf van Jezus en voor God, dat dat eigenlijk de hele verantwoordelijkheid wegnam van de mens die op kruistocht ging. Het resultaat is dat er een hele hoop mensen zich daar aardig rijk hebben kunnen stelen onder religieuze leuzen.

Tegenwoordig gebeurt dat meestal onder sociale of economische leuzen, dat is het verschil. Maar leuzen alleen zijn geestelijk niet voldoende. Wat is er n.l.? Van buitenaf bevindt de wereld van vandaag en daarmee ook de mens van heden, zich in een voortdurende draaikolk van ontwikkelingen die hij eigenlijk niet meester kan. Er zijn op dit moment, en dat weten we allemaal, groeiende perioden van onrust, waarbij het op het ogenblik nog hoofdzakelijk van enkelingen uitgaat. We weten ook dat die onrust steeds sterker massaal gaat worden naarmate we de jaren verder zullen gaan. En zeker dit jaar ook verder zal gaan.

We voelen dat het ergens niet in orde is, want de wereld produceert meer dan voldoende om de hele mensheid goed te laten leven. Maar wanneer alle mensen goed leven dan is de nachtsverhouding in de wereld weg. Dientengevolge moet er aan de ene kant voortdurend zo veel mogelijk geproduceerd worden, aan de andere kant moet een zeer groot gedeelte van die productie afvloeien op een manier waar de mensen niks aan hebben. Dat gaat de richting uit van oorlogsproductie, van het maken van het overbodige. Dit alles brengt de mens in onvrede. Ik wil niet zeggen dat de mens van vandaag een idealist is die alles ter zijde wil stellen wanneer hij zijn ideaal kan dienen. Maar aan de andere kant neemt hij toch ook geen genoegen met een leven waarin hij een redelijke welvaart krijgt, maar alleen zo lang hij beantwoordt aan de eisen die hem gesteld worden en daarnaast rond zich verspilling ziet aan alle kanten. Hij zoekt terug te vinden een geestelijk doel van zijn bestaan, een betekenis van het eigen 'ik' die wat verder gaat dan een plaats in de fabriek of misschien een paar woorden die voor een medemens produceert op de een of andere wijze. Hij wil een eeuwigheid vinden. En bij die eeuwigheid die hij zoekt, zal hij in deze tijd afwisselend uitermate prikkelbaar zijn. Er zijn zogenaamde rode invloeden, waarbij hij niet in staat is om precies te beoordelen wat hij eigenlijk doet en wat hij eigenlijk kan en het volgend ogenblik wordt hij getroffen door wat men 'n blauwe invloed' - die gaat nu binnenkort komen - noemt, waarbij hij verstandelijk gaat overwegen. Zo komt hij in een slop te

zitten waarbij hij uit moet grijpen naar de filosofie. Het is niet voor niets dat overal ter wereld tegenwoordig partij-theoretici zijn. Niet alleen in de sowjetlanden maar ook b.v. hier in Nederland; daar hebben we ook verschillende stichtingen, denk eens aan de Telderstichting enz., waar mensen zitten die eigenlijk de partij theoretici zijn. Zij stellen een theorie op en die moet dan de werkelijkheid naar verklaren en aanvaardbaar maken.

Die theorie die confronteert de mens steeds meer met het nut. Wat heeft mijn leven voor feitelijk nut? Ik heb mijn hele leven gewerkt, ik heb wat verdiend, ik ga dood, ik word begraven, het is afgelopen, wat blijft er over? Een hemel zoals die gepredikt wordt, ach laten we eerlijk zijn! Ik heb fijne en andere pastoors gekend. De meesten van hen wisten zeer schoon te prediken over de hel; van de hemel wisten ze alleen naar een paar algemeenheden te zeggen. Wat voor mij een bewijs is dat ze op een warmer klimaat meer georiënteerd waren. Een hemel kunnen we ons niet meer voorstellen. Een hel kunnen we ons ook niet voorstellen. Een God zoals die gepredikt wordt, een God die met een zekere willekeur voorschriften geeft en alsdan probeert om daaraan te laten gehoorzamen op straffe van allerhand pijnen, die is ook niet meer redelijk aanvaardbaar.

Een partijstelsel dat alleen naar het paradijs belooft dat morgen komt en vandaag nooit werkelijke prestaties levert, ach daar geloof u ook niet in. De mens moet gaan zoeken naar een bestemming die aan zijn leven inhoud geeft, naar die gelijktijdig mogelijk maakt om met die invloeden die in die tijd bestaan, iets te bereiken, iets mee te doen.

Nu liggen de zaken zo. De mens heeft een ego. Dat dat ego meer is dan materieel zichtbaar is, is aangetoond. Dat hebben de parapsychologen en de psychologen gedaan. Dat weet men steeds meer te onderkennen en te onderschrijven. Daar is iets aan de menselijke persoonlijkheid dat verder gaat.

Dat verder gaan voert steeds meer tot denken aan eeuwigheid. Maar als er iets is dat meer is dan het materiële, is het de vraag, gaat dat ten gronde?

Nu is de mensheid door het geloof door vele eeuwen heen geconditioneerd om aan te nemen dat er iets kan blijven voortbestaan. Hij kan verder onder omstandigheden contacten beleven met degenen die zijn overgegaan. Hij gelooft aan een nabestaan. En in deze tijd zal de mens logischer gaan denken. Hij gelooft aan een nabestaan. Hij zal zeggen, als er een bestaan is na de dood, dan zal er ook een geweest zijn voor de dood. Voor het leven zelfs. Dan is het stoffelijk leven gereduceerd van het albevattende, albetekenende bestaan in het heelal tot een doortocht, een fase in een ontwikkeling of in een bestaan.

Hij zal zich ongetwijfeld moeten gaan afvragen, wat is dan belangrijk? Dan blijkt dus, wanneer hij zich bezig houdt met zijn eigen wezen, dat alle uiterlijkheden op zichzelf wel heel aardig zijn, maar dat er toch meer nodig is. Hij is pas gelukkig wanneer hij in zijn werk of in zijn genegenheid of onverschillig waar, iets meer kan geven van zijn persoonlijkheid dan echte vaardigheid. Je zou kunnen zeggen, de mens wil creatief zichzelf waar maken. Als ik mijzelf wil waarmaken, wanneer ik iets wil scheppen dat eigenlijk een beetje meer is dan ik, dan kan dat alleen omdat ik iets heb dat meer is dan ik besef. Daar zien we dan de eerste stap die de mensheid gaat nemen in deze tijd in steeds grotere mate. Er is meer dan ik. Dat meer dan ik, dat wordt door sommigen gezocht in hadsjies en nerhuana en misschien nog erger

middel. Dat wordt gezocht met allerhand kunstmiddelen dus.

Maar de beleving die jonge mensen b.v. met L.S.D. (ik wil niet zeggen dat het goed is) naar die confronteert hen met een totaal ander bestaan. Een bestaan dat veel angstiger is dan het menselijk bestaan. Ook een veel grotere schoonheid, een grotere verbondenheid, een veel grotere vredigheid. Dat zal voor die mensen gaan betekenen, dat ze niet gelukkig kunnen zijn in hun menselijk isolement; als een soort slak met je huisje waarmee je rond en op de run door het leven heen moet kruipen, totdat je in elkaar zakt onder de lasten van de gewoonten en de gebruiken om dan als een edel en goed mens begraven te worden. Dat zijn ook allemaal van die dingen, dat is een beetje treurig eigenlijk. En je ziet er de mensen hun interesse verliezen.

Als u naar Nederland kijkt....politiek geïnteresseerd is er eigenlijk misschien 10% van het volk. Werkelijk godsdienstig geïnteresseerd is misschien 12 tot 13% van het volk; filosofisch geïnteresseerd waarschijnlijk rond 20% van de bevolking. Dat zijn de mensen van vandaag. Er is de behoefte om de eeuwigheid ergens te beleven, om daar dan contact mee te krijgen. En ik hoop dat u me niet euvel duidt, wanneer ik hier dan de gelegenheid te baat neem om wat te zeggen over wat volgens mij die eeuwigheid eigenlijk is.

Ik zeg "volgens mij". Er is niemand die precies kan zeggen wat de uiteindelijke schepping is. We kunnen dat niet overzien. Er is niemand die precies kan zeggen "Dat is God". We kunnen vanuit onszelf die zaak benaderen. Dan zeg ik eens "Ik leef uit God". Dat geloof ik, ik kan het niet bewijzen. Er is toch wel iets in mij rond mij en overal waar ik een zekere energie aan ontleen, waaruit ik kracht krijg, dat mij als het ware een verbinding geeft met de mensheid, met de geest, met sferen en met andere wezens ook. Dat noem je dan maar God.

Ik ben ervan overtuigd dat die God niet alleen in mij bestaat. God is niet onder, God is niet boven, God is niet links, God is niet rechts, God is overal. In mij en in een ander. God is niet een onderscheid, van God is het licht en de rest is duister, God is licht en duister. Hij is alles. Maar als dat het geval is, dan moet ik ook accepteren dat mijn wezen alleen tot zijn recht kan komen wanneer het in de totaliteit van al-het-zijnde Zichzelf is want ik ben een afzonderlijk deeltje in die structuur van God.

Misschien heeft God Zichzelf alleen maar willen uiten voor Zichzelf. Of Hij heeft Zich willen spiegelen voor Zichzelf. Ik weet het niet. Ik kan er het mijne over denken, maar weten doe ik het niet. Maar ik weet wel één ding zeker, dat God zich scherper en duidelijker manifesteert wanneer we harmonie vinden, wanneer we samenwerking vinden. Dat is op aarde al zo en dat blijkt in de sferen nog in een veel grotere mate het geval te zijn.

Mag ik dan misschien stellen, dat dat ego dat achter de materiële vorm verborgen ligt, dat eigenaardige deel van een stoffelijke persoonlijkheid wanneer ik op aarde ben, dat ik niet eens helemaal kan definiëren eigenlijk het werkelijke is van het leven. Dat de bestemming niet ligt in de tijdelijke uiting of in de vorm, maar dat ze ligt juist in het contact, in de communicatie, de verbinding, die ik vanuit mijzelf vind na^{ar} de rest van het Al, zonder daarbij minder mijzelf te zijn. Dan krijg je vanzelf een heel andere visie op het bestaan.

Wanneer ik mij vandaag druk maak over b.v. wat er gebeurt in Vietnam of wat er gaat gebeuren in Amerika - de V.S. daar krijgen we in een paar dagen ook weer een heel stel rassenonlusten, o.a. in Alabama - dan kan ik natuurlijk zeggen, die mensen doen goed

en die mensen doen verkeerd, naar daarmee ben ik er niet. Ik kan nu wel een oordeel gaan vellen, maar er is iets anders, er mankeert iets aan de ene kant en aan de andere kant. In hoeverre ben ik in staat om de communicatie tot stand te brengen vanuit mezelf naar allebei de kanten? Het is helemaal niet zo belangrijk wat er gebeurt.

In uw buurland, in België, is een taalstrijd. Ze praten daar over federalisme, de Walen apart en de Vlamingen apart en al die dingen meer. Dat is ook weer, die mensen begrijpen elkaar niet helemaal. Ze willen eigenlijk allemaal het zelfde, ze willen het wel goed, maar ze willen het op een andere manier. En omdat er nu kleine verschillen zijn tussen die mensen van taal en van gewoonte, van traditie, kunnen ze elkaar niet vinden in het goede. Dan is het voor mij als mens of als geest niet belangrijk en zeker in deze tijd niet belangrijk dat ik partij kies voor de een of voor de ander, maar dat ik een begrip kan vormen tussen de twee partijen. Let wel, ik moet niet tegen de Walen gaan zeggen dat de de Vlamingen gelijk moeten geven en omgekeerd. Dat is dwaasheid. Het gaat er niet om om de socialisten en de vrijzinnigen in Nederland b.v. tegenover elkaar te zeggen dat ze gelijk hebben, ofschoon dat verschil is niet groot meer tegenwoordig.

In Nederland zijn eigenlijk alle partijen gematigd progressief socialistisch, met dat verschil dan dat ze van een ander niet willen toegeven dat die net zo juist en net zo gematigd socialistisch is. Maar dat is typisch nederlands. Nederlanders zijn mensen die allemaal hetzelfde willen en er niet toe komen om het te doen, omdat ze ieder willen dat zij de voorman mogen zijn. Nu ja, goed, dat is niet overal en niet altijd.

Voor de mens is eigenlijk belangrijk dat hij leert om een contact te zijn. Niet alleen tussen de andere mensen rond hem, maar ook tussen de tijden, tussen het verleden en de toekomst. Hij moet in zichzelf als het ware een kanaal zijn dat de continuïteit van de goddelijke kracht in alle richtingen kan waarborgen. Pas in die verbondenheid krijgt het menselijk bestaan een zin en een inhoud die ver uitgaat boven alles wat je in leuzen kan vinden of in een bepaalde partijpolitiek of in een bepaalde godsdienst of een bepaald systeem.

De grote fout van de mens van vandaag is dat hij meent, dat het voldoende is om afhankelijkheid te betuigen; hij is het ene ogenblik vóór Israël en het volgende ogenblik vindt hij dat Nasser toch ook wel gelijk heeft en op deze manier steunt hij nu de een en dan de ander. Hij zal alle arme slachtoffers van aardbevingen, van oorlogen, van hongersnood graag bijstaan. Maar begrijpen doet hij ze niet.

Het begrijpen dat is de noodzaak van deze dag. Het is ook het enige kenteken van de komende tijd. Waar geen begrip is, daar is niks. Daar ontstaat een kans waarin de mensen door hun eigenzinnigheid, door hun orthodoxie ofwel langzaam maar zeker een mierenvolk worden waarbij iedereen in een bepaald gewoonte-spoortje door blijft draven met een eigen vaste rang en een eigen vaste status of een anarchie, waarin de ene mens de vijand is van de andere mens en geen van de drie is goed.

Een wereldoorlog kan het probleem niet oplossen. Ja natuurlijk, de overbevolking die kan je ermee oplossen. Maar er zijn eenvoudiger middelen, maar verder kun je er niets mee doen. Met een wereldoorlog is geen oplossing te vinden. Met haat van ras tegen ras is geen oplossing te vinden uiteindelijk. De enige oplossing die je kunt vinden is in begrip.

De mens in de maatschappij van vandaag zit gevangen in een wagnet van eenzijdigheden. Wanneer u luistert naar nieuwsuitzendingen van de radio en televisie, wanneer u leest in uw dagbladen dan hoort u wel de waarheid, maar u hoort ze van één kant. U hoort wel het standpunt b.v. van iemand die gezien heeft hoe de Vietcong gevangenen afmaakt, maar je hoort nooit de mening van een Vietcongman die zegt waarom het niet anders kon.

U hoort in Engeland b.v. waarom ze de melkprijs gaan verhogen of hebben ze die al verhoogd, maar u hoort niet wat eigenlijk het alternatief is, waar de fout schuilt. Daarom kunt u nooit precies oordelen. Omdat u niet kunt oordelen, kunt u nooit juist reageren. U kunt de mensen in India helpen of zo, zeker u kunt ze helpen 'n bestaan op te bouwen dat is ook zeker, maar kunt u ze helpen om hun evenwicht te bewaren? Dát is lang zo zeker niet, want die mensen hebben een andere denkwijze, een andere achtergrond als u. Met uw westerse methode kunnen zij misschien niet leven. Dan raakt die sterke familieband, die daar is, veel lossen en dan staan de mensen alleen. Maar ze zijn gewend om in die familie te leven. Wat dan?

Begrijpt u wat ik bedoel? U kunt wel gaan speculeren over alles wat moet gaan gebeuren en wat wij moeten doen, maar hoe kunnen we werkelijk iets doen, niet alleen maar schijnbaar iets doen wanneer we niet begrijpen. Ik mag een vergelijking gebruiken.

Een blinde man gaat naar huis. Alle mensen hebben medelijden met een blinde man. Iedereen gaat proberen om die blinde te helpen. Dan zeggen ze: Nou, wat wordt er toch goed voor die mens gezorgd. Maar die mens kan dat niet meer verdragen, die krijgt een gevoel van minderwaardigheid, die wordt langzaam maar zeker zo nijdig dat hij elke ziende gaat veroordelen omdat hij niet blind is. Dat is wat er op de wereld gebeurt. BEMOEIZUCHT, geen begrip maar bemoeizucht. Iedereen bemoeit zich in deze dagen met iets. Ik kan zoveel voorbeelden geven. Hebt u wel eens opgemerkt dat het nederlandse verkeer alleen dan goed en vlot verloopt wanneer er voldoende automobilisten zijn die zich niet aan de regels houden? Daar hebt u zo'n voorbeeld.

Zélf moeten wij kunnen beslissen. Wij moeten zelf een contact hebben met de omgeving zoals de automobilist die zegt, het is beter wanneer ik hier wat te snel ga of beter wanneer ik hier voorrang neem. Zo moet de mens kunnen zien. Hier moet ik zó reageren. Niet omdat dat de menselijke moraal is of de normen van het geloof, maar omdat ik op deze manier met de anderen samenwerk, omdat ik met de anderen een samenspel vertoon. Ik geloof dat er aan het samenspel in deze dagen nog wel eens wat mankeert.

In Nederland zijn allerhand eigenaardige dingen aan de gang. De katholieken b.v. hebben in Nederland een katholieke kerk gesticht die weliswaar katholiek is, rooms-katholiek, maar die eigenlijk zo rooms-katholiek is dat Rome ze liever kwijt dan rijk zou zijn.

En we hebben een aantal partijen die de politiek zo uitgesproken rechtstreeks prediken, dat de grote partijen, de politieke leiders, ze liever kwijt dan rijk zouden zijn, want ze weten niet wat ze er mee moeten beginnen. Zo kun je doorgaan. Wat is er aan de hand? De mensen reageren volgens regels, niet volgens zichzelf. Wanneer de kosmische invloeden van deze tijd inwerken, dan wordt het die mens steeds onmogelijker om zich aan die regels vast te blijven klampen. Maar gelijktijdig kan hij zich zoals hij nu is meestal niet aanpassen aan zijn persoonlijke verantwoordelijkheid. Hij kan niet komen tot het zich uitdrukken, het begrijpen van anderen; dit weergeven, niet alleen maar van een stoffelijke samenwerking maar het weergeven van de combinatie van goddelijke kracht

en menselijke krachten via zichzelf. Hij heeft niet het vermogen om in zichzelf een schakel te zijn tussen een verleden en een toekomst. Hij is ergens geïsoleerd. En die kosmische invloeden juist omdat die mens zo geïsoleerd is in zijn eigen systeem en zijn eigen systeendenken, in zijn eigen systeemleiden, zal zoeken naar een uitweg en hij zal die uitweg zoeken in zijn systemen door er andere systemen tegenover te gooien. Door steeds grotere strijdkracht op te brengen, door steeds meer zichzelf dan naar onbeheerst uit te leven omdat hij niet begrijpen kan dat een mens die die regel overboord gooit dat alléén kan doen wanneer hij in zichzelf 'n juistere regel heeft ontdekt.

Nu zit ik u wel een hele boetepredicatie te houden, maar er is veel voor te zeggen. U mag er redelijk over denken. U mag het veroordelen, u mag er zo dadelijk ook met commentaren om komen.

De mens van heden heeft eigenlijk iets heel vreemds gedaan. Hij heeft aan de ene kant geprobeerd alle bijgeloof over boord te gooien en aan de andere kant is hij bijgeloviger dan ooit. Hij zegt dat het dragen van een amulet onzin is, maar hij zweert bij zijn statistieken. Hij zegt dat het gebruiken van bepaalde toverspreuken dwaasheid is, maar zelf gooit hij met niets betekenende leuzen onder allerhand omstandigheden als vrijheid, volkerenrecht, broederschap, rechten van de mens. Dat is precies het zelfde. De mens moet eigenlijk terug naar een magie die minder gebaseerd is op de menselijke basis, de menselijke waarde. Er bestaat n.l. een vorm van magie en dat is helenaal niet wat ú zeggen zal, toveren, waarbij ik, door de manier waarop ik denk, door de manier waarop ik nediteer, waarop ik leef in contact kom met iets dat in mij spreekt. Iets dat mij ontvankelijk maakt voor anderen; dat het mij mogelijk maakt mijzelf uit te drukken tegenover anderen. Iets dat de remmen even weg laat vallen tussen mens en mens zonder daarbij de rem op alle dierlijkheid, die in de mens bestaat, weg te nemen. Ik denk dat er een vorm van mystiek aan het groeien is in deze tijd. Een vreemde vorm van mystiek misschien, omdat ze voorlopig wel in de eerste plaats met allerhand hoogdravende ideën schermen en daarnaast met een zoeken naar communicatie, naar contact, dat eigenlijk nog niet helenaal juist is.

Maar wanneer ik zie dat de kosmische invloeden van deze dag de behoefte in de mens wakker maken om een gevoel van broederschap te vinden, van erbij te horen zonder dat dat nu gebaseerd is op zijn rang of stand, geld, sectie, enz., dan zeg ik: "Daar zit wat goeds in". Ik zie die mens van vandaag beginnen aan een totaal nieuwe wijze van denken. Een totaal nieuwe wijze van leven op den duur. Een leven waarbij het niet meer gaat om b.v. de relatie tussen arbeid en inkomen, productie en arbeid, maar waarbij het gaat om de betekenis die ge gemeenschappelijk hebt in de gemeenschap.

Ik zie de mens komen tot een geloof waarbij het niet meer gaat om geloofsartikelen en om dogma's, maar om het erkennen van een goddelijke kracht in jezelf. Een bezieling die je anderen mee kunt delen. Ik zie de mens ontgroeien aan zijn rite, zijn sociale en zijn nationale rite met parades en koninginndagen en vrijheidsdagen en weet ik wat nog meer; met graven van onbekende soldaten en al dat andere. En ik zie hem groeien naar een begrip van menszijn en een verbondenheid met alle mensen. Een verbondenheid die niet ligt in het storten van girorekeningnummer zo en zoveel, maar die werkelijk ligt in het besef, hier kan ik helpen.

Dan een laatste voorbeeld en dan mag u er eens over gaan denken wat u zeggen wilt er van. Hier in Nederland leeft meer dan 10% van de nederlandse bevolking - en ik heb het nu alleen over

Nederland - ik meen dat het werkelijke percentage ligt rond 15,8 of 13,9 onder wat men noemt 'de welstandsgrens'. Deze mensen hebben tekorten aan woning, aan sociale mogelijkheden. Ze hebben tekort vaak aan vrienden en aan contacten. Ze hebben een tekort aan rechten, want ze zijn arm. Ze kunnen dan ook getrappt worden. Wat doet men daaraan in Nederland? Zo lang als men alleen blind blijft kijken naar de denkbeelden van deze dagen, niets.

Daar zal een ogenblik komen dat het belangrijker is om een oude van dagen, die eenzaam is, te helpen dan om te protesteren tegen een oorlog elders. Er zal een tijd komen dat het belangrijker is dat je naaste gelukkig is. Degeen die je ziet, degeen die je kent, dan dat alles volgens een systeem verloopt. Er zal een tijd komen waarin de bureaucratie menselijk of niet, plaats moet gaan maken en zal gaan maken voor de eenvoudige samenwerking die berust op het begrip 'we hebben elkaar nodig'. Dan kan die communicatie komen waarover we het hebben.

Wanneer we beseffen hoe zeer we elkaar nodig hebben, niet alleen maar als gesprekspartner of voor wat anders, maar zelfs alleen al als stoffering van onze wereld, als figurante. Dan zult u ook zien, dat dan de grenzen wegvallen en dat dan de mensen niet meer vallen over elkaars eigenaardigheden, maar dat zij verrijkt worden daardoor. Wanneer dat het geval is, dan zal naar mijn idee God spreken door alle mensen. Dan zal de tijd niet meer gerekend worden in een zooveel uren werkweek en zo veel vrije tijd en zo veel uren, minuten en seconden. Dan zal ze gerekend worden in een eeuwigheidsbesef, waarbij wat je doet belangrijk is en al het andere niet.

Ik meen dat de mensheid op weg is om daar in enkele eeuwen naar toe te groeien. De mens van heden is het wat zekelijke embryo van de nieuwe mensheid, van een nieuwe tijd en gelijktijdig de geestelijke bevestiging van een totaal nieuwe bewustwordingsperiode, die u waarschijnlijk kent als de Aquariusperiode.

Nu heb ik mijn best gedaan om u allen zoveel mogelijk tevreden te stellen. Ben ik hier en daar een beetje te kort geweest of te lang, u kunt na de pauze vragen stellen en ik denk dat u al die vragen dan allemaal wel datgene naar voren zult brengen waaraan ik niet toe ben gekomen. Dan hoop ik dat deze melange van uw verlangens en mijn mogelijkheden u tot op heden toe wel bekomen is. Ik wens u een aangename pauze.

.....ooo0000oooo.....

NA DE PAUZE

Nu hoop ik dat u een aangename pauze hebt gehad en als u nu bepaalde vragen hebt, dan bent u volledig welkom. Ik zal er een antwoord op geven zo goed als ik dat kan. En als er schriftelijke vragen ingediend zijn, dan zou ik die graag allereerst willen behandelen.

x Kunt u vertellen wanneer precies de tijd van de blauwe sfeer ingaat en weer ophoudt?

- Dat is een moeilijke vraag, omdat deze invloeden elkaar voor een groot gedeelte kunnen overlappen. Om u een voorbeeld te geven. U hebt de afgelopen 2½ maand een rode sfeer gehad en de invloed van die rode sfeer loopt tot ongeveer 20 mei. Nu is op het ogenblik aan het beginnen - en die komt zo over twee, drie dagen al voor u tot gelding - de zogenaamde blauwe sfeer of invloed en die blauwe invloed zal dan lopen tot ongeveer 17 tot 18 juli. Maar in die tussentijd komt er een witte invloed, dat is een zeer sterke energie-invloed; dan moeten we er mee rekenen dat in de derde decade van juni, dat u een beetje energieke bent dan normaal en dat u wel een beetje redelijk denkt, maar dat u toch niet zo na-

denkelijk bent als de blauwe sfeer zelf met zich meebrengt.

Dan kun je zeggen dat daarna een rode sfeer weer op gaat komen, een rode invloedssfeer en die is betrekkelijk sterk tot bijna oktober. In die invloedssfeer komt dan gelukkig aan het eind van augustus (de dag precies kan ik niet zeggen, maar ik neem aan dat dat zal zijn zo rond de 28e/29e) komt geel licht. Dat geeft een beetje meer begrip en een beetje meer invloed en een beetje meer geestelijke kracht. Dat blijft tot ongeveer 10 september. U ziet dat is tamelijk moeilijk om dat allemaal precies te geven, want daar zijn invloeden die over een andere invloed heen komen.

Als ik b.v. een rood licht heb, dat is een invloed die de drift, de prikkel, de hartstochtelijkheid van de mens losmaakt, en daar komt een invloed van van wit licht bij, dan kan dat witte licht de zaak wel overwinnen, maar in heel veel gevallen zal de extra energie die het brengt, juist de mensen ook tot allerhand excessen bewegen. U ziet, het is voor ons wat moeilijk om het precies te definiëren maar misschien heb ik het wat verduidelijkt. Is dat goed of niet?

x Kunt u ons zeggen of kosmisch gezien, rassenvermenging goed is of niet voor de mensheid?

- Kosmisch gezien zijn er geen rassen, er zijn alleen maar mensen. En ik geloof dat zo dra mensen geestelijk elkaar aanvullen, gelijkwaardig zijn, dat het nu niet veel uitmaakt wat de verpakking is. Dat is kosmisch gezien. Maar menselijk gezien zitten daar allerhand psychologische dingen aan vast en we weten dat iemand geneigd is om alles wat verschilt van zijn eigen denken, van zijn eigen wereld, van zijn eigen kleur, om dat met achterdocht te beschouwen. Dus harmonie tussen verschillende rassen is vaak veel moeilijker op basis van gelijkwaardigheid, dan tussen mensen van één ras. Nu ligt het er dus maar aan, hoe zijn de mensen? Ik geloof niet dat ik tegen rassenvermenging zou zijn. Integendeel ik geloof dat rassenvermenging op den duur misschien het gevoel dat je alles, wat een beetje anders is dan je eigen, moet afwijzen, dat dat zou kunnen wegnemen. Maar je moet er mee rekenen dat mensen met verschillende achtergronden en verschillende gewoonten, met een ander geloof, dat die eigenlijk een grote zelfbeheersing moeten hebben om elkaar geestelijk en materieel te kunnen aanvaarden. Dan gaat het er om, ben je groot genoeg om dat te doen? Meer antwoord kan ik daarop niet geven.

x In hoeverre heeft het werk van de Nieuwe Wereldleraar, zoals hij door de O.D.V. indertijd werd genoemd, heden nog invloed op mens en maatschappij in het Midden-Oosten?

- Een zeer grote. U zult daar uiterlijk waarschijnlijk niet zoveel van merken, maar we kunnen zeggen dat b.v. de grote veranderingen psychisch en psychologisch, die plaats vinden in Irak, Iran, die plaatsvinden in Turkije op het ogenblik, maar ook zo goed de veranderde benadering van het leven en de veranderde mentaliteit die op het ogenblik nog wordt onderdrukt, b.v. in Egypte en in Syrië, dat die zeer sterk de denkbeelden en de leringen van deze wereldleraar al reflecteren. Alleen omdat het geen godsdienst en geen politieke beweging is, hoort u er niets van. Het is gewoon iets dat als een gerucht op de wind gaat en dat hier opduikt en dan daar opduikt en dat juist daarom voor de machthebbers bijzonder moeilijk is. Ze weten niet wat ze er mee moeten doen, het is niet te vatten. Je kunt een mens gevangen zetten omdat hij een bepaald denkbeeld heeft, maar dat denkbeeld zonder kenbare oorzaak springt ergens anders weer op. Met dat denkbeeld wordt op het ogenblik gewerkt. En er wordt gewerkt aan een aanpassing van het Zuiden van Azië en in

deel van het Midden-Oosten aan deze nieuwe mentaliteit, deze menselijke mentaliteit.

Ik geloof dat het werk van de Wereldleraar eigenlijk nu pas goed tot gelding gaat komen en dat is heel erg belangrijk, omdat wanneer die kracht niet aanwezig zou zijn, de armoede en de grote tegenstellingen in dat nabije oosten en dat Zuiden van Azië tot een enorme explosie zouden kunnen voeren. Want vergeet niet, dat al die landen bijna rijp zijn voor een revolutie en wanneer die revolutie zich geluidloos voor een groot gedeelte en ik zou haast zeggen in een kader van naastenliefde en een zekere geweldloosheid voor een groot gedeelte voltrekt, dan moet u daar toch wel degelijk degene voor danken die deze denkbeelden tot uiting heeft gebracht.

Die geweldloosheid van Gandhi b.v., die zou in India van vandaag weinig kunnen betekenen wanneer er niet een aanpassing was geweest die de nieuwe Wereldleraar ook zelfs daar heeft gebracht, waardoor de communevorming, de dorpsgroepvorming het tegenwicht is gaan vormen, onaantastbaar tegenwicht, voor het gezag van bepaalde standen, bepaalde rijkere. Als dat tegenwicht sterker toeneemt en dat is in India, dat is in Pakistan, in Irak, in Iran, dat is tot zelfs in Koeweit op het ogenblik actief, dan wordt hierdoor een andere benadering van die gemeenschap en vanuit die gemeenschap tot stand gebracht. Daar zit de Wereldleraar toch wel heel sterk mee verbonden en het zijn voor een deel zijn leerlingen die dat brengen. Maar ze zeggen niet: "Wij brengen de leer van een Wereldleraar", ze zeggen doodgewoon "Zo zal de beste weg zijn". Omdat een mens, die zich op een gezag moet beroepen, meestal het gezag de verantwoordelijkheid wil overlaten, moet de mens juist leren dat hijzelf de verantwoordelijkheid moet nemen voor wat hij uit het leven maakt.

x Gaat dat ook in het raam van de Islam?

- Dat gaat zowel in het raam van de Islam als in de Hinduleer; het is in het Buddhisme actief, het is zelfs in het christendom en in het koptisch-christendom op het moment actief. Dat is heel eigenaardig. Dat is een leer die - omdat ze juist anoniem blijft - plaats vindt in alle geloofaanvaarding. Zodra ze gepersonifieerd wordt in een leraar, krijgen we overal afwijzingen. Dat is een van de redenen waarom het zo gebeurt.

x Zijn er al zodanige aanwijzingen, dat je zou kunnen zeggen ongeveer: Nu dat komt van die ontwikkeling"; zouden we een zekere, werkelijk ook politiek uitwerkende vermindering van de agressiviteit kunnen krijgen binnen een bepaalde tijd. Kun je dat nu al zeggen of is dat nog niet zo ver? Ik bedoel n.l. die enorme spanning tussen de Arabische staten en Israël?

- Ik zou het anders willen zeggen. Naarmate deze wijze van samenwerken van deze gewone mensen en van onderling begrip groter wordt, zullen de politieke spanningen toenemen. Dat moet u duidelijk zijn, want alleen die politieke spanning, die oorlog die ze dan kunnen gaan voeren en die angst voor geweld, die ze kunnen aankweken, kan de mens ertoe dwingen om de gezaghebbers te aanvaarden. Naarmate dus intern in de landen de groei beter is en de idee meer gaat doorwerken (zoals in bepaalde delen van de Arabische republiek) zullen de leiders zich geneigd zien om scherper op te treden en om naar buiten toe allerhand gevaren voor te gooien of desnoods te scheppen.

Het is een eigenaardige methode. Wanneer nu juist in een land het te oproerig wordt en de gezaghebbers weten dat ze ze niet op de een of andere manier toch nog wel in het gareel krij-

gen, dan zult u zien, dan beginnen ze een oorlog. Dan roepen ze juist al die jongeren op waarvan ze denken dat ze gevaarlijk zijn. Die schieten elkaar dan dood en de oudjes kunnen rustig verder gaan. x Maar dan had je toch ook het begrip, waar blijf je dan met het begrip?

- Verwacht u het begrip bij iemand die neent dat hij alles te verliezen heeft bij een verandering? Een mens heeft over het algemeen het meeste begrip wanneer hij niets te verliezen heeft.

x Goed, maar waar blijven nu die mensen die juist het begrip hebben als er zo over hen wordt beslist?

- Heel eenvoudig, ze gaan zich onttrekken daaraan. Ze gaan zich groeperen, ze gaan op een heel eigenaardige manier te werk. Ze bouwen gemeenschappen en communititeiten, die je niet kunt zien als sociëte, als een vereniging, die geen vorm heeft, die amorf zijn, die zich voortdurend aanpassen, maar die een binding tussen mensen onderhouden die je niet uit kunt roeien. In het begin wordt het gevaar wat onderschat. Om je een voorbeeld te geven: De Pakistani hebben dat geprobeerd met oorlog tegen India, maar omdat de communititeitsgedachte zo sterk was geworden, vooral in West-Pakistan, konden ze op den duur die oorlog niet doorzetten, want de dorpen en de kleine gemeenschappen die zich aaneengesloten hadden, die zeiden niet "We zijn er tegen", maar ze deden er niet aan mee. Wanneer er een weg ging, dan werd hij geholpen om zo snel mogelijk terug te komen. Vrijwilligers waren er niet te vinden, producten werden niet geleverd. Op deze manier ontstond een weerstand waardoor in Pakistan (en dat is nu iets dat u zelf kunt nagaan) een zeer scherpe sociale verandering. Die verandering is aan de gang en gaat zover dat het idee van de betere stand en de hogere kasten, de hogere rang al veel minder naar buiten toe wordt gepropageerd dan in het verleden. Dat men steeds meer die gelijkheid propageert om de mensen van die gemeenschapsvorming af te houden.

Iets dergelijks zult u over een jaar of twee, drie zien in b.v. bepaalde landen van Zuid-Amerika. Dan moet u niet in de eerste plaats denken aan Bolivia en Chili. Toch is daar een zekere revolte aan de gang en dat is op zichzelf belangrijk, maar de communititeitsvorm is daar ook begonnen. Maar die is ook heel sterk begonnen op het ogenblik in een deel van Brazilië en een deel van Argentinië en in het achterland van de Guyana's en in Venezuela. Daar zijn zendelingen of noem het maar propagandisten en deze mannen zijn bezig om de mensen, de arme mensen los te maken van hun verbondenheid met de heersers. Ze hebben gezegd: "Als jullie voor jezelf kunt zorgen onderling, waar heb je dan dat meer voor nodig?" Het is opvallend dat deze kleine gemeenschap^{pen} op dit ogenblik onderwijzers hebben, die ze vroeger niet hadden. Dat ze zelf allerhand producten zijn gaan vervaardigen die ze vroeger alleen in een winkel hebben gekocht. Dat deze mensen daardoor op dit moment al in bepaalde provincie's van Brazilië b.v. een heel grote invloed hebben. En op het ogenblik in b.v. de "vauvilla's" van Argentinië ook een actie aan de gang is waardoor die gemeenschap zodanig sterk wordt, dat de stad er wat aan moet gaan doen. Die gemeenschap moet wat gaan doen. Deze mensen zijn niet meer afhankelijk van een ander. Ze hebben zichzelf een gemeenschap gevormd. Ze maken eigen producten, waardoor ze niet meer de arme verschoppelingen zijn waarmee je kunt doen wat je wilt. Daar staat een gemeenschap achter. Dat is een van de redenen dat er in Argentinië ook het een en ander aan het gebeuren staat.

x Kunt u dit vergelijken met wat de eerste Christenen deden?

- De eerste Christenen hebben ook zo'n gemeenschap willen stichten maar die maakten grote fouten. Die hebben gezegd: "Die gemeen-

schap die bestaat. Iedereen werkt voor iedereen en iedereen brengt alles in wat men heeft. Dat is begrijpelijk, de mensen die kunnen dat niet. Daar waren verplichtingen aan verbonden. Maar wanneer hier een kwestie is: zo ge mij helpt, help ik u, hoe meer ge mij helpt, hoe meer ik u help - men begint daarmee en zegt: ik wil je graag helpen, maar denk erom, dan moet je mij ook een keer helpen als dat zo uitkomt - dan ontstaat een vrije gemeenschap waarin de zelfde christelijke denkbeelden wel leven, vroeg-christelijke denkbeelden, maar dat is niet meer vastgelegd in een geloofsformule, in een communicatieformule. Dat is juist het schone ervan.

Deze moderne wereld vraagt een gemeenschap die zich overal aan kan passen; die een zo groot mogelijke vrijheid schept uit een vrije samenwerking. En dat doet nu hetgeen dat uit het werk van de nieuwe Wereldleraar is voortgekomen. Dat doen de leerlingengroepen en dat doen de gezondenen of de ingewijden van de Witte Broederschap, enz. En alle tezamen zijn ze bezig om verandering te brengen waar ja dat eigenlijk niet zou verwachten. Dat is juist het schone ervan.

x Heel interessant verhaal!

- U hoeft me niet te geloven, U zult het zelf zien. Wat Pakistan betreft kunt u mij controleren; wat Indie betreft kunt u mij controleren en daar kunt u de gegevens over vinden. Wat ik u vertelde over de arabische republieken niet, maar u zult misschien wel binnenkort wat horen over de zogenaamde clans of familieondernemingen die in de verschillende scheikdommen aan het opkomen zijn. Dat kan misschien al binnen een paar maanden het geval zijn. Dat zijn ook soortgelijke communititeiten. U zult waarschijnlijk het volgend jaar wat te horen krijgen over de zogenaamde Orde der Vilahim. De vilahim, dat zijn de boeren van Egypte, maar ook van de onliggende streken. U zult waarschijnlijk ook in dezelfde periode horen over de eigenaardige verandering die in Abessinië aan de gang is bij bepaalde stammen. En wat betreft de revoluties of die veranderingen beter gezegd, die zich op het ogenblik afspelen in Zuid-Amerika, maar het is voor u niet zo belangrijk om daarvan te horen. Maar u hoort er eigenlijk al een klein beetje van, alleen het juiste nog niet. En voor het twee jaar verder is, dan weet u allemaal dat er een heel grote verandering aan de gang is. U kunt mij controleren, ik geef u geen loze feiten, maar ik geef u de verklaring voor een hoop dingen die u misschien anders een beetje over het hoofd ziet.

x Kunt u iets zeggen over de invloed die de onderzoekingen en experimenten van de biologen in verband met het "produceren" van intelligentere mensen, op mens en maatschappij van de komende vyftig jaar zal hebben?

- Om eerlijk te zijn niet veel. En ik zal u proberen duidelijk te maken waarom. Intelligentie is n.l. iets dat je niet kunt bepalen. Je kunt het proberen om het te meten; de mensen hebben 'n intelligentiequotiënt, d.w.z. ze rekenen uit hoe intelligent u bent vergeleken bij de gemiddelde van uw leeftijd, maar dat heeft helemaal niets te maken met feitelijke intelligentie. Dat heeft te maken met een combinatievermogen en een herinneringsvermogen binnen bepaalde bestaande normen. Maar alle intelligentie die de werkelijke normen die aanvaard zijn, te buiten gaat wordt niet erkend. Zodat heel veel werkelijk intelligentium de mensen eigenlijk door de zogenaamde hoge IQmensen beschouwd worden als een soort jan boeseroen, een soort idioten. U begrijpt wat de biologen doen, dat is proberen om de reactiesnelheid, de retentie voor feiten en dus ook de combinatiesnelheid, de retentie voor

feiten en dus ook de combinatiesnelheid bij de mens te vergroten. Maar intelligentie is meer dan dat. Intelligentie vraagt niet alleen kennis en reactie, ze vraagt boven alles een verstand van de dingen, een begrip. En daar waar het begrip niet aanwezig is, daar kun je niets bereiken.

Een mens die veel begrip heeft en weinig weet, die kan veel meer tot stand brengen als hij die alles weet maar niets begrijpt. De verhoudingen zijn belangrijker dan de feiten.

In de moderne wetenschap weten ze enorm veel. Het jammere is dat ze niet beschikken over mensen die in staat zijn om de kennis en de mogelijkheden van de verschillende takken van wetenschap zo te coördineren, zo samen te voegen dat er een maximum aan prestatie wordt geleverd. Daar heb je geen mens voor nodig met een groot besef of een grote kennis of een grote reactiesnelheid. Daar heb je iemand voor nodig met begrip, met fantasie zou ik haast zeggen. Iemand die mogelijkheden kan zien.

Daarom geloof ik dat die biologische experimenten voorlopig niet veel zullen opleveren. Bovendien, laten we eerlijk zijn mensen, wat heb je aan een paar heel goed ontwikkelde hersenen, wanneer je toch geen kans krijgt om ze te gebruiken. Dat is in de moderne wereld het geval.

x Waar halen de Jehova's hun geloof vandaan dat ± 1975 het Armageddon zal plaats vinden en slechts 144.000 mensen zullen blijven leven en/of terugkeren uit de dood?

- Als u het mij vraagt dan weet ik het ook niet. Ik weet wel wie je dat kan doen, maar om nu een klein voorbeeld te geven: De laatste vier eeuwen is er liefst zeventig malen door verschillende groepen een wereldondergang in een bepaald jaar, op een bepaalde datum aangekondigd. Ze wisten het allemaal mooi te beleggen met openbaringen, met bijbelspreuken en andere manifestaties, de wereld draait nog rustig verder! Maar er zit iets anders bij. Wanneer ik het zeggen mag: We hebben de amendements van vandaag gehad.

Kijk eens, wanneer een mens een groot verzet heeft tegen de wereld waarin hij leeft, dan gaat hij erop hopen dat die wereld ten gronde gaat, maar hij durft het niet te hopen omdat hijzelf dan mede ten onder zal gaan. Dan zoekt hij een systeem, een verklaring, een denkwijze waarbij hijzelf gered kan worden. Of dat nu is door een bepaald geloof aan te hangen, op een berg te gaan zitten of jezelf in een put te begraven, dat maakt minder uit. Dat is de achtergrond daar.

En een ieder die zegt: "De wereld gaat ten onder", die verdient geen begrip, maar een pak op zijn donder. Het is naar om te zeggen, het is iemand die doodgegewoon geen lust meer heeft om zich met de feiten bezig te houden, omdat hij de strijd om de wereld heeft opgegeven. Zo is het bij een hele hoop gelovigen. Daar zijn vele mensen die niet geloven omdat ze weten dat iets waar is, maar die het alleen maar geloven omdat het hen makkelijker maakt om zich te onttrekken aan wat de wereld allemaal aan verplichtingen en mogelijkheden met zich brengt. Een hele hoop mensen roepen niet om gezag omdat ze zo graag geregeerd worden, maar alleen omdat ze bang zijn voor de verantwoordelijkheid wanneer ze zelf eens een beslissing moeten nemen. Dat is ook de mens van vandaag. Want vele mensen van vandaag zijn eigenlijk bang voor de wereld. Daar is nóg een typisch ding. Hoe meer een mens denkt dat de wereld onaanvaardbaar is, hoe meer hij op zijn rechten staat.

Een mens gaat op zijn rechten staan ten opzichte van een wereld die hij eigenlijk verwerpt omdat dat de enige manier is om zich uit te leven tegen die wereld. Het is een soort wraak tegen

de wereld omdat men er toch veel liever deel van zou zijn. Dat is alles. Zijn er nog vragen?

x Ik geloof dat er veel aanwezigen niet meer weten van de wereld-leraar. Kunt u een paar stellingen van hem zeggen?

- Ik kan het proberen om er een paar voor u te vertalen. Waar moet ik beginnen?

De mens moet zich bewust zijn van zichzelf.

Zijn middelen aanpassen aan zichzelf.

Te allen tijde zelf verantwoordelijk blijven voor wat hij doet met de middelen waarover hij beschikt.

Dat is er één van, een ander:

Wanneer ik mijn naaste erken als mijn gelijke, dan zal ik hem al datgene toestaan dat ik mijzelf toe sta en ik zal hem helpen met alle middelen die ik daartoe ter beschikking heb.

Of een andere:

Goed en kwaad zijn mensenwerk zolang die leven in je hart.

Dat is er ook een; of b.v.:

Geweld is een dwaasheid omdat het geweld oproept; maar wie 't geweld ontkent, behoeft daarom de geweldenaar nog niet te aanvaarden.

Hier hebt u er een paar. Er zijn er meer. Is het genoeg?

x Ja.

- Ja, u vraagt me dat zo nu maar een-twee-drie. Dan zou ik een directe lijn moeten hebben, zoiets als het Pentagon. Even de informatie vragen, wat is daar allemaal precies woordelijk geweest en dat weet ik ook niet.

Hebt u nog meer vragen, anders ga ik praten. Het is een dreigement!

x Ik heb nog één vraag. Het heeft niet met het onderwerp te maken. Ik heb in de krant gelezen dezer dagen dat er in een kerk in het Noorden van Caïro in Egypte gedurende enige weken achter elkaar een Mariaverschijning geweest zou zijn die gepaard ging met wonderbaarlijke genezingen. Wat is uw commentaar daarop?

- Wanneer een entiteit verschijnt en deze is van een hogere aard, ze is lichtend, dan zal menig mens die de aanwezigheid ervaart vanuit zichzelf daarop het beeld projecteren dat volgens hem daarmee overeenstemt. Maar wanneer een hogere kracht erkend wordt en aanvaard wordt, ontstaat er een harmonie en uit die harmonie kan een vergroting van levenskracht en evenwicht voor alle aanwezigen ontstaan. Wanneer vele mensen daarin geloven, dragen ze als gemeenschap een gezamenlijke kracht bij en zal het aantal genezingen groter kunnen zijn.

Belangrijk is altijd weer de vraag, welke kwalen worden daar genezen en welke niet? Want veelal zullen we zien dat wanneer werkelijk een hoge geest aanwezig is, dat die zich ook kwalen die werkelijk ongeneeslijk zijn en die niet kunnen worden teruggevoerd op kwalen van het zenuwstelsel of psychische kwalen, dat die ook genezen worden.

Maar hebben we te maken met gewoon een menigte die iets gelooft omdat iemand wel eens wat wijs maakt misschien, dan spreken we van de kracht van de suggestie en dan kan het gebeuren, dat een zeer grote spanning ontstaat die een ieder die zich daarvoor open stelt middels het zenuwstelsel beroert, en dan kunnen wel wegvallen pijnen b.v. kwalen die door zenuwen ontstaan zijn, dat gaat zelfs tot zenuwrheuma toe, die kunnen wegvallen. Verlammingen en doofheden en alles dat psychisch is, worden genezen. Maar wat niet genezen wordt dat is dan b.v. suikerziekte. Ik noem maar iets ofschoon dat ook nog ten dele psychisch veroorzaakt kan zijn, maar dat geneest dan

niet zo gauw; dat komt dan terug. En zeker niet defecten, dus b.v. een verlamming die het gevolg is van het kapot gaan van een aantal pezen of zo. Dat zou dan door een hoge geest wél kunnen genezen, maar nooit door de suggestie van de massa.

x Zijn er vaak manifestaties van zo'n hoge geest?

- Ik durf daarop geen antwoord geven. Ik weet dat veel hoge geesten en zeker in de laatste negen jaren, zich heel vaak op deze wereld hebben gemanifesteerd. Dus in die zin, ja. Daar zijn vaak manifestaties geweest. Maar hoe vaak is het gebeurd dat een dergelijke manifestatie geaccepteerd en erkend werd? Dat was maar heel zelden. Daar komt dan nog bij dat vele van die manifestaties zodanig verdraaid zijn, dat ze gestaakt werden omdat daar heel eenvoudig een spelletje mee gedreven werd.

Kijk eens, als een hoge geest zich manifesteert en er komt onmiddellijk iemand op het denkbeeld om krachtens die manifestatie een nieuwe kerk te gaan bouwen met allerhand luxe erbij, ook voor de dienaren, dan kunt u toch denken dat die hoge geest denkt: Kom jongens, ik ben niet gekomen om jullie collectebus vol te stoppen. Daar gaat het niet om.

x Is die manifestatie altijd in een groepsvorm?

- De manifestatie heeft niets te maken met een groepsvorming. En ik zou haast zeggen dat het merendeel van de manifestaties van een hogere geest in zeker de laatste negen jaren plaats vindt aan enkele personen. Dus dat is aan één persoon of aan enkele personen. In enkele gevallen echter delen daar die anderen in het contact mee en er ontstaat een groep, maar het eerste contact is praktisch altijd aan een enkeling.

x Heeft u al iets mee te delen over harttransplantaties waar tegenwoordig de kranten vol van staan en het gaat aan de lopende band?

- Aan de lopende band? Dan zou er nog wel wat meer moeten gebeuren. Laat ik het zo zeggen: Ik heb daar niets op tegen wanneer ze in een goed voertuig met een rotte motor, een nieuwe motor zetten. Dat is heel onbelangrijk, maar ik vind het wel griezelig worden, wanneer ze - nadat de zaak is uitgeprobeerd - zoiets speciaal gaan gebruiken om allerhand mensen in stand te houden die eigenlijk beter aan onze kant zouden kunnen komen om eerst een lesje te leren. Dat is een bezwaar dat ik er tegen heb. Maar ik zou zeggen: wanneer u overlijdt en u wilt uw hart en uw organen ter beschikking stellen aan een ander, dan is daar geen bezwaar tegen wanneer u 't maar bewust doet.

Maar als je niet weet wat doodgaan is en je probeert het dan, dan lijkt het me een beroerde geschiedenis. Dan denk je: ik ben alleen dood omdat een ander er met mijn hart vandoor gaat. Het is simpel gezegd, maar u moet dat goed verstaan. Wanneer een mens niet weet wat doodgaan is. De meesten van u hebben er een beetje begrip van hoe het kan zijn. U zou het kunnen herkennen. Maar er zijn er een hele hoop, die hebben zich dat heel anders voorgesteld. Die hebben gedacht, ik ben helemaal weg of die hebben gedacht: Nou, ik krijg te maken met zo'n paar van die wikkende mensen, weet u wel, of met zo'n paar van die andere personen en die kunnen dat niet accepteren. Die kijken terug, die zeggen: Dat is mijn lichaam dat daar ligt en dan komt er een ander en die gaat er een paar stukjes uithalen. Dan denkt hij: dan lig ik daar te slapen en dan hebben ze me natuurlijk onder narcose gebracht, maar nu zitten ze me uit te benen. Daar voel ik niks voor!

U lacht er om, maar dat is eigenlijk wat er gebeurt. Daarom zou ik zeggen, wanneer u weet wat doodgaan is, geef rustig al uw

Zit u boven, kent u wat boven is?

x Soms voel ik het.

- U voelt het, maar u kunt het niet uitdrukken. U kunt het voor u persoonlijk toepassen, want het is een persoonlijke belevenis, maar u kunt het niet uitdrukken in iets dat maatschappelijk is. U kunt het voor uzelf door uw gedrag tot uiting brengen, maar u kunt dat niet aan de maatschappij opleggen. Dat is pas wat gij wilt doen. Dat is zeggen: "God, Gij hebt in mij gesproken, dus dat is de enige waarheid die er is, en laat alle anderen nu maar gehoorzaam zijn". Dat wilt u niet zeggen maar dat zegt u.

x Nee, ik zal dat niet zeggen. Ik bedoel alleen maar dat is mijn standpunt, voor mijzelf.

- Zolang ge met een persoonlijk standpunt spreekt, dan is dat uw recht voor uzelf. Maar hebt ge het recht om een ander, die het gevoel heeft dat hij voort moet leven, die een hart kan krijgen, de mogelijkheid te ontnemen? Weet gij wat God zal beslissen? Het is voor u gemakkelijk om te zeggen: "Goede God, we hebben het verkeerd gedaan, spreek even een ander mantram, verander het woord". Maar God is onveranderlijk, mijn waarde vriend. Het mantram is n.l. dat deel van God dat wij ervan kennen.

x Dat is een in- en uitademing en bij elke inademing verandert het mantram vast, d.w.z. bij elke uitademing opnieuw. De schepping is gewoon om het niveau te verhogen. Bij iedere inademing wordt alles ingezameld en de volgende uitademing zal volgens andere letters zijn en volgens andere gegevens. Anders heeft de Christusschepping geen zin.

x Bovendien laat God zich niet gebieden.

- Ik vind dat interessant wat u daar zegt, daarom spreken we er met elkaar over en daarom moeten de anderen niet denken 'wat is die man bitter of zo', dat heeft er niks mee te doen. Hij probeert te zeggen wat hij zeggen wil, maar...dan mag ik het ook doen. Nu luister. Ge kunt natuurlijk zeggen, van mijn standpunt uit is het zó of zó. En u hoort mij zeggen: "Van mijn standpunt uit heb ik tegen harttransplantaties niet zo veel bezwaar, maar tegen de consequenties die er aan vast zouden kunnen zitten misschien wel. Ik ben absoluut tegen een hersentransplantatie, omdat ik daar mijn redenen voor heb. Zo zie ik het, mag ik zien. Maar ik voeg daar onmiddellijk iets aan toe dat u vergeet. Ik zeg n.l. en uitvoerig, dan zeg ik het nu maar kort: Dat wat niet mag, dat kan niet. Maar daarmee heb ik meer vertrouwen in God dan gij. Als dat materialisme is, nou ja, mij goed, dan wil ik graag een materialist zijn. Gij zegt: Uw standpunt is materialistisch, is demonisch. Neen, mijn standpunt is niet demonisch en niet materialistisch omdat ik uitga van één ding. Ik mag trachten alles te doen zo goed als ik kan volgens mijn denkbeeld van goed en God's wil, zolang ik een ander daaraan niet door dwang onderwerp, daar het mij onmogelijk is om tegen God's schepping en wil in te gaan. Ik kan niet van bovenaf gaan, want ik sta nog niet boven. Ik weet dat ik van onderaf ben gekomen tot waar ik nu ben. Wat ik van bovenaf gekregen heb, dat is niet van mij. Dat was het begin. Wat ik nu geworden ben, dat is wat zich van benedenaf gevormd heeft. En van daaruit kan ik mijn God begrijpen en beleven op mijn wijze. Niet volledig, maar op mijn manier. Daarom heb ik vanuit mijn denken te aanvaarden dat de ontwikkeling van benedenaf plaats vindt, beperkt in zijn mogelijkheden door de kracht van de Schepper. Maar dat wij van benedenaf moeten leren om op te bouwen naar de Schepper en dat wij niet op de plaats van de Schepper mogen gaan zitten en zeggen: Van bovenaf moet het zo gebeuren.

tioneren. Dat ze darnstoringen, maar ook functiestoringen krijgen, dat ze na enkele jaren sterven. Maar de enkeling die ze goed kan gebruiken, en dat is nu weer iets anders, die kan daardoor verder leven en misschien iets doen wat nodig is.

x Hij mag niet verder leven als althans zijn uitwendige, stoffelijke delen of deformatie ontstaat, dan is het het bewijs dat het oorzakelijke niet in orde is.

- Dan hebt u het niet begrepen hè, vriend. Dat heb ik toch gezegd dat de enkeling bij wie de transplantatie pakt en die geen schade daarvan heeft, veelal ienand is die nog iets bijzonders in zijn leven zal doen. Nu moet u ook nog opletten, die mensen zullen soms een boek schrijven dat van belang is of ze zullen een kleine uitvinding doen die belangrijk is of ze zullen voorkónen dat een bepaalde gemeenschap of denkwijze in elkaar stort en dat lijken voor u onbelangrijke mensen, maar alleen de belangrijken blijven werkelijk goed in leven en de anderen worden toch zelf afgesneden van de werkelijkheid, dat ze toch weggaan.

Dan kunt u zeggen, maar die mensen zouden dan meteen dood moeten gaan. Dat is niet nodig, want die mensen hadden net hun eigen foutieve hart misschien ook nog langer geleefd dan de medici dachten.

Heb ik een grootonkel gehad. Een dokter had hen gezegd toen hij 37 jaar was: "Manneke, neent gij nu rust ervan en dan hebt ge nog twee jaar te leven". Mijn grootonkel die had een grote kwekerij. Hij heeft verder gewerkt zo hard als hij kon tot hij zestig was. Hij is bij de begrafenis van den dokter geweest. Hij heeft gezegd: "Hij is een goed mens geweest, maar als dokter is hij niet veel waard". Dat is wat ik zeggen wil.

Gij kunt niet aan op wat die wetenschap zegt. Alles wat u er over denkt, wat u er over zegt, dat is verpersoonlijkt, dat is subjectief. Maar de kosmische feiten, die blijven. Hoe je ook praat. En wanneer de mensheid de mogelijkheid krijgt om een stap vooruit te doen, ook wanneer dat gaat met een harttransplantatie, enz., dan kan ik voor mijzelf zeggen, ik vind een harttransplantatie niet erg, maar als zijn hersenen beginnen, dan vind ik het een gevaarlijk iets. Wanneer dat goddelijk gezien, kosmisch gezien, aanvaardbaar is dan zal dat gebeuren. De mens is niet op aarde om zichzelf te beperken. Hij is er om zichzelf te ontplooien. Maar hij mag zich niet alleen technisch ontplooien. Hij moet zich ontplooien innerlijk en geestelijk en dan gelijktijdig de middelen ontplooien om dat geestelijk bereikte, dat geestelijk mogelijke of hoe dan ook, tot uiting te brengen.

x Maar die ontplooiing is een individuele ontplooiing en niet alle merken door elkaar gooien. Geen hart van de een in het lichaam van de ander stoppen, dat leidt tot de toren van Babel, dat leidt tot volstreckte chaos. Dan moeten we terug en bij de Schepper komen met lege handen en zeggen: "We hebben het niet goed gedaan, verander het mantram even, verander het woord dan even en zorg dan dat het hart het tien jaar langer uithoudt". Ik bedoel van die kant beginnen, maar niet van onderen af. U spreekt vanuit de kant van de materie, terwijl u voorwendt uit de geest te zijn. Maar dit is zuiver een materialistische visie die u geeft. En dan niet alleen een materialistische visie naar dan zelfs een demonische visie.

- Ik zeg 'zeer bedankt!, mijn complimenten!' Ik begrijp wat u zeggen wilt.

x Met demonisch bedoel ik niet wat de mensen er hier onder verstaan.

- Luistert u nu eens een keer naar mij. U zegt, 'begin van bovenaf'

Zit u ~~boven~~, kent u wat boven is?

x Soms voel ik het.

- U voelt het, maar u kunt het niet uitdrukken. U kunt het voor u persoonlijk toepassen, want het is een persoonlijke belevenis, maar u kunt het niet uitdrukken in iets dat maatschappelijk is. U kunt het voor uzelf door uw gedrag tot uiting brengen, maar u kunt dat niet aan de maatschappij opleggen. Dat is pas wat gij wilt doen. Dat is zeggen: "God, Gij hebt in mij gesproken, dus dat is de enige waarheid die er is, en laat alle anderen nu maar gehoorzaam zijn". Dat wilt u niet zeggen maar dat zegt u.

x Nee, ik zal dat niet zeggen. Ik bedoel alleen maar dat is mijn standpunt, voor mijzelf.

- Zolang ge met een persoonlijk standpunt spreekt, dan is dat uw recht voor uzelf. Maar hebt ge het recht om een ander, die het gevoel heeft dat hij voort moet leven, die een hart kan krijgen, de mogelijkheid te ontnemen? Weet gij wat God zal beslissen? Het is voor^u gemakkelijk om te zeggen: "Goede God, we hebben het verkeerd gedaan, spreek even een ander mantram, verander het woord". Maar God is onveranderlijk, mijn waarde vriend. Het mantram is n.l. dat deel van God dat wij ervan kennen.

x Dat is een in- en uitademing en bij elke inademing verandert het mantram vast, d.w.z. bij elke uitademing opnieuw. De schepping is gewoon om het niveau te verhogen. Bij iedere inademing wordt alles ingezameld en de volgende uitademing zal volgens andere letters zijn en volgens andere gegevens. Anders heeft de Christusschepping geen zin.

x Bovendien laat God zich niet gebieden.

- Ik vind dat interessant wat u daar zegt, daarom spreken we er met elkaar over en daarom moeten de anderen niet denken 'wat is die man bitter of zo', dat heeft er niks mee te doen. Hij probeert te zeggen wat hij zeggen wil, maar...dan mag ik het ook doen. Nu luister. Ge kunt natuurlijk zeggen, van mijn standpunt uit is het zó of zó. En u hoort mij zeggen: "Van mijn standpunt uit heb ik tegen harttransplantaties niet zo veel bezwaar, maar tegen de consequenties die er aan vast zouden kunnen zitten misschien wel. Ik ben absoluut tegen een hersentransplantatie, omdat ik daar mijn redenen voor heb. Zo zie ik het, mag ik zien. Maar ik voeg daar onmiddellijk iets aan toe dat u vergeet. Ik zeg n.l. en uitvoerig, dan zeg ik het nu maar kort: Dat wat niet mag, dat kan niet. Maar daarmee heb ik meer vertrouwen in God dan gij. Als dat materialisme is, nou ja, mij goed, dan wil ik graag een materialist zijn. Gij zegt: Uw standpunt is materialistisch, is demonisch. Neen, mijn standpunt is niet demonisch en niet materialistisch omdat ik uitga van één ding. Ik mag trachten alles te doen zo goed als ik kan volgens mijn denkbeeld van goed en God's wil, zolang ik een ander daaraan niet door dwang onderwerp, daar het mij onmogelijk is om tegen God's schepping en wil in te gaan. Ik kan niet van bovenaf gaan, want ik sta nog niet boven. Ik weet dat ik van onderaf ben gekomen tot waar ik nu ben. Wat ik van bovenaf gekregen heb, dat is niet van mij. Dat was het begin. Wat ik nu geworden ben, dat is wat zich van benedenaf gevormd heeft. En van daaruit kan ik mijn God begrijpen en beleven op mijn wijze. Niet volledig, maar op mijn manier. Daarom heb ik vanuit mijn denken te aanvaarden dat de ontwikkeling van benedenaf plaats vindt, beperkt in zijn mogelijkheden door de kracht van de Schepper. Maar dat wij van benedenaf moeten leren om op te bouwen naar de Schepper en dat wij niet op de plaats van de Schepper mogen gaan zitten en zeggen: Van bovenaf moet het zo gebeuren.

Wij kunnen God niet negeren en de hogere krachten. Wij kunnen alleen maar maken wat we zelf zijn. En dan kunt u spreken over de inademing en de uitademing van het Al. Ik ken die theorie. Dat is een Indische theorie en die komt uit de Brahmaanse wereld en filosofie eigenlijk voort.

x Romeins, ik bedoel...

- Jaat ons zeggen, ze komt daaruit voort.

x Ik bedoel dat niveau veranderen, dat is romeins.

- Dat niveau-verhogende, dat is iets dat men er later bij heeft gezegd, maar het is dat in- en uitademen. Dat verdwijnen en herontstaan van de schepping. Dat is er zeker bij. Koning Asoka was een filosoof die dat ontwikkeld heeft en die zei dat het hoogste intellect uit de cyclus die ingeadend wordt, zichzelf beseffende, kan vanuit zich herscheppen. Hij zal maar maken wat hij beseft heeft van zijn schepping. Dat was koning Asoka en dat was geloof ik zo iets van 700 jaar na Christus. Nee, het was nog vroeger.

Nu moet u eens luisteren. Dat kan alles waar zijn en we kunnen dat geloven, maar we staan hier vandaag; ik in mijn wereld, u in de uwe. Wij moeten vandaag maar maken. Wij moeten vandaag vanuit onszelf bereiken wat morgen komt. Door God's wil is wel gedaan en dat zullen wij aanvaarden. Wat wij vandaag kunnen proberen en doen vanuit onszelf en om die God bewuster te beleven, om de wereld God's beter te begrijpen, om in de schepping onze plek beter te vinden. Dat is onze verplichting.

U zegt: Maar dat vind ik onjuist. Ik geloof dat u daar een keer over na moet denken.

x Dat heb ik jarenlang gedaan.

- U hebt erover gedacht, maar u grijpt als u het mij vraagt, het is een persoonlijke zaak.

x Ik zou er uren over door kunnen gaan, maar dat heeft geen zin.

- Dat kan ik niet, dan moet ik gaan denken aan het medium dadelijk. Nu ja, het is leerzaam geweest voor ons allen en daar mogen wij 'dank u' voor zeggen. Want wanneer wij niet eerlijk met elkaar durven spreken, alleen 'ja' zeggen tegen elkaar, worden we geen van allen ooit wijzer en dan horen we nooit de dingen die werkelijk in een ander van belang zijn.

x Maar het publiek vraagt hier vragen in de hoop dat er licht komt uit de wereld van de geest, maar u geeft licht uit de onderwereld dus de benedenwereld. Op die manier dat u spreekt juist over het standpunt van de materie; wij willen weten hoe de geest in de ether er over denkt.

- Ik geloof dat het langzamerhand tijd wordt, daarom moet u mij niet kwalijk nemen als ik hier die onderlinge discussie een ogenblik verzoek te staken.

x Ik vind het goed, ik vind dit geweldig deze manier van spreken. Vind ik persoonlijk geweldig; ik bedoel niet wat ik zeg, maar het samenspreken.

- U zegt het anders dan u het bedoelt, ik wil het nog wel even verklaren.

Onze vriend bedoelt eigenlijk dit: Dit zou je vanuit de materie zelf kunnen vinden, maar ik zou nu een licht willen hebben dat verder gaat dan die materie. Wat hij daarbij vergeet is één ding. Dat datgene dat verder gaat dan de materie niet exact uitdrukbaar is in de materie, maar alleen geïmpliceerd kan worden. En als je die implicatie voorbijziet dan kun je het n.l. niet vatten. Daar is de moeilijkheid.

Dat was een - zullen we zeggen - een kleine communicatie-

stoernis nisschien, maar ze heeft m.i. veel opgeleverd.

Nu wou ik wel de anderen aan iets herinneren. Daar beginnen we altijd mee. Wij zijn niet alwetend, wij zijn niet onfeilbaar, denk na. U moet denken. Wat wij denken te weten is van geen belang. Het moet alleen een stimulans zijn voor uzelf om te denken. Gij leeft, wij kunnen uw leven niet voor u leven. Gij werkt, wij kunnen uw werk niet voor u doen; dan is het werk van een ander geworden en niet het uwe. Gij leeft in uw wereld van vandaag, als mensen van vandaag. Gij moet klaarkomen met de problemen van uw wereld en uw persoonlijkheid vandaag. Gij moet niet zoeken naar de kosmische oplossing van alle tijden, want die kunt ge niet vinden. Ge moet beginnen elke dag een probleempje op te lossen, een klein probleem, totdat ge zo ver zijt gekomen dat ge zegt: "nu ben ik wijzer geworden over mijn begrip van deze tijd. Ik heb de synthese gevonden voor mijzelf, waarin ik dat hogere dat ik hoop, nu eindelijk uitgedrukt zie, en dat ik in zijn duidelijke uitdrukking kan leven zonder dat ik nog moet vechten om te begrijpen. Dat is hetgeen wat ge op aarde zou moeten doen. Nu moet ik nog sluiten geloof ik met het schone woord. Ik zal het doen, Kort, Drie woorden...

x Straling.....spanning.....begrip.

- Dank u. Wanneer de straling doordringt in de mens en zijn begrip daartoe is groot, zal de spanning weggaan. Waardoor het zichzelf steeds weer beëngd gevoelt.

Want zie de straling uit het Heelal dringt door in heel het leven en wil slechts geven, kracht en macht aan ieder die haar wel begrijpt. Maar wie haar niet bevatten kan, die rijpt de kracht en wordt het spanning, wordt een omvatting, wordt gevang, waarin hij per seconde jarenlang zichzelf afvraagt, is dit zalig?

Maar wilt ge leven uit de Krachten? Laat de kosmos tot u komen en de nachten als een straling uitgedrukt, die steeds weer met u zijn.

Leer dan te leven zo ge zijt en druk die krachten uit in uw begrip van God,

Gespannen niet door angst voor lot en voor gebeuren, maar in een zekerheid,

Dat wie zijn God in waarheid leeft, en leeft met alle nacht en kracht en al aan hem gegeven,

In dien God vindt zin van zijn,

De waarheid van het eeuwige leven.

Daarmee, Vrienden, moet ik dan gaan besluiten. Het was mij aangenaam. Ik hoop dat het aan uw kant niet onaangenaam geweest is.

x Neen, wel bedankt!

- Geen dank. Mag ik één ding zeggen? Ik heb dat helaas niet alleen maar kunnen doen. Daar is geen tijd voor naar om net een ander begrip te krijgen al communicerend, moet je leren om naar de ander te luisteren zonder je te ergeren, omdat die anders denkt dan jij. Want wie eerst de ander probeert te begrijpen, leert ook een ander zichzelf begrijpen en ziet hoeveel hij nisschien net een ander gemeen kan hebben.

Vrienden, ik hoop dat u allen een zeer genoeplijke avond zult hebben. Goeden avond!

.....ooooo000ooooo.....